Anul III. — Nrul 52 · Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 25 Decembrie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU TIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Crăciunul patriotilor

Nașterea Domnului nostru Isus Hristos o serbăm noi creștinii, în 25 Decemvrie, când a trecut cea mai lungă noapte din an și ziua începe a se mări.

Religiositatea strămoșilor noștri păgâni, de rasă arică, se continuă în creștinism, iar serbarea cea mare de iarnă a lui Apollo, zeul soarelui, devine serbarea nașterii lui Hristos, soarele dreptății. Deci, creștinii serbează Crăciunul, exact în aceeași zi, în care strămoșii noștri păgâni serbau începutul puterii lui Apollo asupra întunerecului. De aici au originea și explicația nenumăratele obiceiuri ce se practică astăzi, cu ocaziunea Crăciunului.

Creștinul bun serbează Nașterea Domnului cu mare bucurie și evlavie, uitând pentru o zi toate greutățile vieții și bucuros prăurește din avutul său o mică părticică, ca să provoace bucurie copiilor și săracilor colindători. Toate acestea se fac întru preamărirea lui Hristos, cel nou născut.

Arhiereii noștri trimit cu această ocazie obicinuitele pastorale, ca să fie cetite în sf. biserici, cu scopul de a întări credința față de Dzeu în sufletul poporului. Am primit pastorala P. S. Sale Grigorie, Episcopul Aradului, dar nu o publicăm în întregime, ci o comentăm numai, pentru lămurirea celora ce nu o ar putea înțelege așa cum trebue înțeleasă. Ea reprezintă părerea bisericii românești asupra păcii dintre oameni. Mulți oameni neobicinuiți cu cele bisericești ar putea s'o înțeleagă și ar putea s'o interpreteze într'un fel cu totul păgubitor intereselor românești. Presa jilovească din Timișoara, a luat act de pastorală și o laudă foarte mult. În scopul vădit de a-i da o altă explicație, ca aceea a intereselor noastre naționale. Ei caută să mâne apa pe moara lor. Iată ce le scrie P. S. Sa Grigorie al Aradului:

Pacea o căutăm noi, cei de astăzi, cari vedem în toate țările lumei, puternice mișcări socialiste și politice. **Pacea o dorim față de curentele socialiste și comuniste;** pacea o căutăm văzând în multe țări atâtea nemulțumiri între muncitori, cari produc încăerări și turburări. **Insetăm după pace și liniște față de cei, cari spun, că ori ce credință ar fi bună și sapă la temeliile statelor naționale.** Cerem pace și liniște față de cei cari de peste granită se uită spre noi cu ură și înverșunare. **cerem pace față de desbinările și uneltirile sectarilor** conduși de mâni străine...

*

Nu norocul orb sau **zângănitul armelor vor aduce pace...**

*

Urzitorul acestui pact, secretarul de stat Kellog, în ziua de 22 Noemvrie 1929, a fost la Londra și acolo a declarat, că țările cari au iscălit pactul nu vor putea să aranjeze pe cale pacinică conflictele dintre ele, dacă nu va veni între altele și sf. biserică spre a servi ideea păcii...

*

In August 1928 s'a ținut la Praga un congres al desarmării și s'a spus, că **religia va exista și atunci, când toate parlamentele și universitățile ar fi închise!...**

*

Iar tu creștine ortodox să iubești și pe cei streini de sângele și legea ta, Bucură-te că Isus s'a născut și pentru pacea ta; **apropie-te de vrăjmașul tău, împacă-te cu el, numește-l sincer: frate, ajută-l în năcazurile lui, etc. etc.**

Aceste cuvinte ale Arhierăului nostru dovedesc, că **biserica noastră vrea pace cu toată lumea,** în baza învățăturilor lui Hristos. Pastorala este scrisă în acest scop și se adresează **mai mult străinilor, de cât credincioșilor noștri năcăjiți.**

De aceea ne facem datoria de a lămuri cetitorii asupra păcii generale:

Biserica urmărește UN IDEAL mai îndepărtat, de aceea vorbește P. S. Sa despre o chestiune, care deloc nu este actuală în împrejurările de astăzi.

Credinciosul, care nu știe acest lucru s'ar putea revolta asupra pastoralei și l-ar putea crede pe Episcopul nostru de vindut comuniștilor, jidanilor și francmasonilor. S'ar putea întreba: cum să fac eu pace creștinească, cu jidanii anticreștini, cu cei ce sapă la temeliile statelor naționale, cu comuniștii atei și cu sectarii plătiți de jidanii din străinătate, ca să nimicească un important factor al apărării naționale românești: biserica?! Ce l-a apucat pe Episcopul nostru să ne vorbească asemenea lucruri periculoase pentru neam și țară?!

Să se înțeleagă bine: **Episcopul vorbește în numele învățăturilor lui Hristos. Nu vorbește în calitate de român, asupra problemelor sociale actuale, ci despre un ideal mai INDEPĂRTAT al sf. biserici creștine.**

Problema nu este actuală pentru noi patrioții acestei țări, cari iubim pe Hristos, pe Rege și Națiunea noastră, pentrucă aceasta problemă nu se poate rezolva momentan atât de ușor, cum ar dori-o noi, cari nu avem nici o dușmănie față de popoarele vecine. Vecinii se înarmează și uneltesc contra noastră și noi nu putem sta cu mâna în sân și nu-i vom aștepta să vină să ne robească din nou!

Rușii, cari au șters serbătorile și au făcut grajduri din biserici nu vor veni să se împace cu noi, în baza adevărului lui Hristos, pe Care-l batjocoresc în tot felul.

Pentru o lămurire mai temeinică a problemei, voiu recurge la o scurtă dar documentată lucrare a d-lui M. Prăjescu, apărută sub titlul: „Pacifism iudeo-masonic revoluționar". Iată câteva exemple din acesta admirabilă broșură:

Profesorul Universitar Dr. Marinescu spune, că **problema păcii este insolubilă, deoarece războiul este legat de natura omului;** instinctele și patima joacă un rol important.

Manifestele de 1 Maiu al comuniștilor, provoacă toate popoarele să desființeze armata, afirmând, că numai așa se ajunge la pace. In același timp, comuniștii ruși se înarmează mai strașnic, ca sub fosta stăpânire țaristă. Au format chiar și regimente de femei, ce primesc o instrucție militară la fel cu aceea a bărbaților.

Pacifiștii cer desarmarea unora **ȘI INARMAREA ALTORA,** așa cum interesul iudaismului bancar îl cere.

O mulțime de documente se prezintă, cari dovedesc, că francmasoneria singură se recunoaște de revoluționară și tinde la distrugerea creștinismului.

Cei mai periculoși dușmani al păcii sunt așa zișii: pacifiști.

Viitorul războiu va fi opera acestor pacifiști.

Pactul lui Kellog este o enormă excrocherie internațională francmasonă jidovească, fără valoare, cum s'a dovedit a fi și în cazul actualului războiu ruso-chinez Rusia și China au semnat acest pact; totuși se bat.

La congresul păcii din Praga, despre care vorbește P. S. Sa, biserică noastră a fost reprezentată prin **Dr. Mihălescu,** decanul facultății de teologie din București, **cunoscut francmason, Dr. Ispir și Arhimandritul Scriban, alt FRANCMASON ȘI TRĂDĂTOR DE PARTIE, IN TIMPUL RĂZBOIULUI.** După congres, Scriban a publicat o dare de seama în ziarul iudeo-masonic „Dimineața" și spune, că la congres trebuia să vorbească și „cunoscutul bărbat politic" francez, Albert Thomas. **Albert Thomas este un cunoscut jidan socialist revoluționar, fără confesiune.** Așa își zice. **în realitate este un talmudist veritabil.** La congresul din Praga, **biserica catolică n'a fost reprezentată.** Va se zică, **francmasonii noștri au vrut să facă pace între biserici, fără catolici, dar cu A. Thomas ateul. Au fost ei de ei: servitorii jidovimei masonice revoluționare.** De aici vine Scriban et Comp cu sămânța „păcii", scoase din buzunarul caftanului lui Thomas și fabricată în lojele și treiunghiurile francmasonilor revoluționari, — în Romănia și samănă aceasta sămânță satanică în sufletele celor slabi, cari cetesc „Dimineața".

A mai fost încă un congres de pace: în Stockholm, unde iarăși „ei de ei" au fost.

Cine este dușmanul patriei și al neamului, numai acela face propagandă pentru desarmare. Cine își iubește neamul și legea, acela cere perfecționarea Armatei și înzestrarea ei cu cele mai perfecte mijloace de luptă. Cine se înarmează, acela luptă pentru pace, pentrucă asupra celui neînarmat se năpustesc toți flămânzii cu scopul de a-l cuceri. Așa a fast de când e lumea și așa va fi și în viitor.

Și noi vrem pace. Dar o pace SINGURĂ, cu santinela înarmată la frontiere, care să ne asigure aceasta pace.

Cu păduchii ce trăesc pe corpul nostru NU VREM PACE, pentrucă nu putem — de dragul lor — să ne sacrificăm pe noi înșine. Aceasta nici biserica lui Hristos nu ne-o cere. Nici chiar cei vinduți satanei.

Prea S. Sa și-a făcut datoria **față de biserică.** Nimic de zis.

Noi ne-am achitat de datoria noastră **față de neam.**

Pe drumul de luminare a poporului, vrem să mergem alături de biserica lui Hristos, și sprijinindu-ne reciproc să servim cu credință prea iubitul nostru neam românesc, de pretutindeni.

Precum în timp de războiu preoții cu Crucea 'n frunte, implorau ajutorul lui Dumnezeu asupra oștirilor pornite la lupta de desrobire, astfel și Tu Prea Sfinte Părinte, ridică-ți mânele spre Ceruri și în rugăciunele Tale zilnice, în fața sfântului Altar, cere Atotputernicului Dumnezeu harul și binecuvântarea Lui, asupra glorioasei și sfintei noastre armate, care singură ne asigură, astăzi pacea.

Așa se ne ajute Dumnezeu.

A. Tieranu.

Constatăm!

In ultimul nostru număr am arătat greșala ce s'a făcut cu A. S. Regală, Principesa Ileana, chemată la Timișoara de o societate creștină de femei, ca să asiste la inaugurarea sediului societății „triunghiului albastru".

Pătrunși de cel mai sincer sentiment dinastic am publicat acele rânduri, pentru a lămuri publicul asupra unei mari greșeli.

Nu contestăm patriotismul și creștinismul doamnelor române din Timișoara, înscrise în „triunghiul albastru", constatăm numai, că au greșit, din punct de vedere creștinesc, când au aranjat o petrecere cu dans în timpul postului. Dacă ar fi într'adevăr pătrunse de dragoste față de biserica lui Hristos, nu ar fi făcut acest lucru. In consecință, creștinismul lor este prea „modern", prea superficial.

In destrăbălarea vieții de după războiu se cere un creștinism mai sever, mai modest, mai curat, mai adânc. Prea suntem superficiali, în toate.

Și această superficialitate merge prea departe:

Se introduc obiceiuri francmasone, în societățile creștine — de către femei — cari totdeauna au fost mai conservate în cele religioase: **cum multe se văd la „triunghiul albastru".**

Aceasta nu se poate.

„Universul", din 9 Dec. c. reproduce o fotografie a Alteței Sale Regale Principesa Ileana, în costumul „triunghiului albastru", într'o poziție neobicinuită: cu mâna dreaptă peste piept, formând un unghiu, iar mâna stângă lăsată în jos. Această poziție **formează un semn de recunoaștere la francmasoni și are înțelesul simbolic, că francmasonul preferă să i-se rupă inima din piept, decât să trădeze secretele lojei.**

Oare despre Principesa noastră, la vârsta Ei fragedă, nu putem crede, că ar fi inițiată în secretele lojelor francmasone unde se cere vrâsta împlinită de 30 ani. Ea nu cunoaște organizațiile francmasone, pentrucă este prea tineră să le poată urmări și aprecia, așa cum trebuesc apreciate. A. S. este o victimă, de bună credință, a necunoscuților, cari au Adus-o aici ca în umbra Emblemei Regale să-și realizeze un scop oarecare bine hotărât.

Aceasta ne doare.

Stima noastră față de Dinastie ne obligă să aducem aceasta chestiune în fața publicului, pentru a determina pe sfetnicii Tronului, să fie mai atenți în jurul lor și să sfătuiască pe Alteța Sa Regală, să abandoneze această organizație streină. Să se pună în fruntea altor societăți creștinești existente, unde nu veghiază ochiul străin și unde se poate practica cu mai mult succes nobila operă de caritate creștină.

Pentrucă NU FEMEILE sunt chemate să reîncreștinească poporul, această datorie cade asupra clerului nostru, care nu se poate înlocui cu femei, niciodată. Femeile au datoria să sprijinească acțiunile clerului, dar nu au voie de a lucra de capul lor.

Să nu se amestece în afacerile sacerdotale, pentru care nu au nici cele mai elementare pregătiri teologice, — ca să nu cadă într'o nouă greșală de sectarism.

Preferim marfa românească și boicotăm pe cea străină. Avem mai mare încredere în asociațiile femeilor române, ca în cele formate după calapod străin sau subordonate străinilor, de preferință Anglici.

Noi românii trăim și murim pentru Dinastie și Ea, la fel, trăiește și moare pentru poporul român.

Acesta este raportul între noi.

Iar pentru întreținerea acestor sincere și devotate raporturi, nu avem nevoie de treiunghiuri.

Suntem obicinuiți a merge pe drumuri drepte, nu în trei colțuri.

Francmasoneria a detronat multe Dinastii. Va face și în Romănia acest lucru dacă nu suntem atenți din vreme asupra manoperilor lor ascunse.

Să nu se repete cazul principelui Carol!

Iubirea și devotamentul poporului român, față de Dinastie sunt sincere. Dinastia însă să aibe grijă să nu se decapiteze singură, fără ca poporul s'o poată apăra, ne fiind în curent cu evenimentele cunoscute sub numirea de: secretele Palatului.

Acest rânduri le scriu cu inima curată de patriot și numai patrioții adevărați au dreptul de a reflecta asupra lor.

Sfetnicii Tronului să fie atenți, iar Inalta Regență să-și aleagă sfetnicii, cu cea mai mare atenție.

A. Tieranu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce se petrece la C.F.R?

Pe o uşă îl dai afară, pe cealaltă întră... jidanul

D-l Vidrighin, directorul general al căilor ferate, în viaţa lui nu s'a gândit, că va ajunge în acest post, pentru care nu are nici o pregătire specială.

Venind la putere partidul d-lui Maniu, forţele oculte, ce l-au sprijinit, cer recompensă.

Astfel i se impun „specialişti", despre existenţa cărora nimeni n'a ştiut.

D-l Vidrighin, specialist în lucrări hidraulice, ajunge „specialist" la poştă iar mai târziu: director general la C. F. R., cu un salar anual de 3 milioane lei.

Primul lucru al d-lui Vidrighin, în noul său post, a fost să pensioneze o mulţime de funcţionari şi angajaţi. A vrut să facă economii, dar s'a izbit de cruda realitate, văzând că desorganizează instituţia C. F. R.

A revenit asupra demisiilor într'o formă foarte nostimă: a început să angajeze cu contract pe câţiva pensionaţi.

Va să zică: a dat dovadă de contrazicere cu sine însuşi.

Iată câteva cazuri caracteristice, din Timişoara:

Au fost pensionaţi: Inspectorul general, Ing. Haiduschka (jidan), inspectorii: inginer Marton şi inginer Basch (ambii jidani) şi alţii.

Aceşti trei jidani pensionaţi, sunt pe cale de a fi angajaţi cu contract la C. F. R. în posturi mai înalte.

Dacă Basch şi Marton, ar fi atât de capabili şi indispenzabili pt. C. F. R., ne întrebăm, pentru ce au fost scoşi din Atelierele C. F. R. din Timişoara şi mutaţi, în calitate de conducători la atelierele mici, din Caransebeş şi Oraviţa cari până atunci au fost conduse de măestrii fără diplomă de ingineri. De ce au stat acolo peste un an de zile, fără a se simţi lipsa lor?

Ing. Haiduschka, a fost şeful secţiei de vagoane, în atelierul principal, din Timişoara, unde nu a prea dovedit o capacitate extraordinară. Ori care alt inginer l-ar fi putut înlocui fără a păgubi serviciul.

Haiduschka — zice — că va fi angajat cu contract pentru recepţionarea vagoanelor reparate în Timişoara, Arad, Turnu-Severin şi la fabrica particulară „Astra", din Arad.

Marton **a fost angajat** cu contract ca şef de serviciu la tracţiune, în Craiova.

Urmează să vedem, unde se va plasa a treia „capacitate mondială", jidanul Basch.

Va trece la vreun atelier în vechiul regat de unde, de câte ori va veni acasă — cu Marton — îşi va socoti diurna pentru deplasare. Probabil, aşa va fi.

Aceste angajări cu contract ne-au fost cam suspecte dela început şi am umblat să aflăm firul secretului.

L-am aflat:

Vidrighin, noua creaţie artificială de „savant" la C. F. R. este rezultatul forţelor oculte francmasonice, cu care stă în strânsă legătură de prietenie — dacă n'o fi cumva şi el înscris în lojă.

In Timişoara, pe vremea ungurească, şeful atelierului căilor ferate a fost jidanul inginer Iakobi (Cobi!) membru în loja francmasonică „Losonczy", din Timişoara. Iakobi este prietin cu Vidrighin încă din timpul ungurilor.

Românii l-au dat afară dela C. F. R. El şi-a deschis o magazină de piese pentru C. F. R. şi este furnisorul lor, de mult timp, calculând marfa mai scump ca în alt loc.

Acest Cobi este astăzi sfetnicul technic secret al d-lui Vidrighin. El îi livrează materiale şi el îi recomandă pe „specialiştii" jidani, ce urmează a fi angajaţi cu contract, drept recompensă pentru sfaturile date.

Este evident, că Iakobi va recomanda, în prima linie, pe fraţii lui masoni, din loja „Losonczy", cum este fratele Haiduscka, vechi membru al acestei loje!

Francmasonii sunt doar obligaţi a se sprijini între dânşii, fie cât de incapabili.

In cazul de faţă se vede, că pe jidan, dacă îl dai afară pe o uşă, pe cealaltă întră din nou. Iată dovada în cazul de faţă.

Salarul acestor trei ingineri jidani se urcă la suma de 80.000 lei lunar.

Cum la C. F. R. se află peste 200 cereri de angajare dela ingineri români, cari au obţinut diploma, cu „foarte bine", întrebăm pe d-l Vidrighin nu crede că ar fi mai bine pentru C. F. R. şi pentru neam, dacă în locul celor trei jidani ar angaja şase ingineri creştini, când se ştie, ce urgentă lipsă de ingineri este la C. F. R.?

Materialul ce-l cumpără C. F. R. dela Iakobi este fabricat la Reşiţa. Deci se pune întrebarea: oare statul nu are curajul să cumpere direct dela Reşiţa? Ce rost are intermediul lui Iakobi?

Publicăm aceste amănunte — vor mai veni şi altele — pentru a arăta, unde duc urmele, pe cari d-l Madgearu le caută: în lojele masonice internaţionale cari l-au făcut pe dânsul ministru.

Actualul guvern nu are curajul să se lege de ele.

Să vedem, ce ordine vor mai sosi şi cum le va executa d-l Vidrighin.

Il urmărim.

STĂPÂNII ROMÂNIEI

de: **ROMULUS DAMIAN**

Afirmaţiunile noastre făcute de atâtea ori, în toate împrejurările şi cu orice ocazii, că România partidelor politice, România de azi, e a românilor numai din punct de vedere geografic şi politic, şi că din toate celelalte puncte de vedere e stăpânită de jidani, prin Francmasonerie, graţie partidelor politice, aceste afirmaţiuni sunt sancţionate azi de însăşi aceşti stăpâni, prin glasul autorizat al reprezentanţilor lor de sânge din Senat şi Cameră.

Astfel pezevenchiul internaţional Landau, — ajuns Deputat de Chişinău din ordinul lojelor francmasone, ordin pe care oamenii D-lui Iuliu Maniu l'au executat orbeşte, — **a poruncit** în plină Cameră ca pentru viitor **să fie oprită participarea autorităţilor române la congresele studenţilor naţional-creştini.** Aceasta poruncă e oglinda adevărată care ne arată unde ne-au **adus** zişii conducători politici, toţi vânduţi jidanilor, şi ea e cea mai reală dovadă asupra situaţiei poporului în faţa primejdiei, pus de aceiaş sugători de sânge din partidele politice. Evident că răspunsul ministrului Constăchescu nu valorează mai **mult** decât câteva fraze întortocate şi spuse cu scuzele liceanului din clasa a patra în faţa profesorului pentru facerea de greşeli la învăţarea lecţii. Căci doar programul de cârmuire a guvernului Maniu nu e altceva decât înfăptuirea lecţiilor alcătuite de Francmasoneria universală jidănească, şi apoi puse în aplicare prin marii bancheri jidani ce, sub formă de împrumut, au dat bani nesăturaţilor din partidele politice, în vreme ce poporul nu **numai** că nu a văzut nici o leţcai din acest împrumut, dar a **fost** pus tot în spinarea sa. Şi să **înţelege** dela sine că acest zis împrumut trebuind plătit cu camete mari, pe care ţara nu le **are, guvernul Maniu a făurit toate legile în aşa fel ca marii bancheri jidani să poată exploata, liniştiţi, toate bogăţiile ţării, lăsând însă şi lui câte un ciolan de ros, sub controlul lor.**

Tot la Cameră haimanaua internaţională, profanatorul scrisului românesc, jidanul Honigmann, ce îşi zice „Fagure", dela ziarul jidovesc „Lupta", — ajuns Deputat pe aceiaşi cale ca consângeanul său Landau, — **a ordonat guvernului** să ia măsuri ca pentru viitor românii de frunte, ca dl. profesor N. Iorga. **ducându-se** în străinătate să nu **mai** îndrezniască a desminţii ponegririle şi calomniile la adresa României, pe care le trimit ziarelor din străinătate puşlamalele sale, tăiaţi jur în prejur.

La acest ordin oamenii D-lui Maniu nu au răspuns pentrucă ştiu că ziarul jidovesc „LUPTA" încă e unul dintre ziarele jidăneşti ce, în slujba Franc-masoneriei fiind, timp de 10 ani de zile, zi cu zi, i-au ajutat la prostirea, minţirea şi înşelarea poporului, care crezând toate minciunile acestor gazete jidoveşti, ba mai dându-şi şi banul din pungă pentru aceste minciuni, a impus la Putere pe oamenii jidanilor, votând în ultimele alegeri generale şi cu mânile şi cu picioarele pentru Iuliu Maniu. Azi poporul îşi plăteşte prostia aceasta muşcându-şi degetele în pocăinţă.

Iată o nouă dovadă cât de adevărate sunt afirmaţiunile noastre că stăpânii Romăniei sunt jidanii, că jidani fac ce vor şi că poruncesc cum vor, graţie partidelor politice şi oamenilor lor.

In faţa acestor fapte e de prisos a mai spune odată că toate lipsurile, toate mizeriile, toate necazurile chinuitoare, toate grijile, toată scumpetea traiului mizerabil zilnic, toată batjocura de preţuri pentru munca ţăranilor, toate lacrimile mamelor române pentrucă n'au cu ce îşi hrăni copii din braţe şi toate nemulţumirile se datoresc acestor mişei blăstămaţi ce ne stăpânesc prin bande de vampiri, cunoscute sub numele de partide politice, conduse de oameni ce nu numai că sunt vânduţi cu trup şi suflet dar cari pentru banii lui Iuda l'ar vinde şi pe Dumnezeu, pentruca apoi să fugă din faţa responzabilităţii publice ca cel din urmă laş ordinar.

Oricât de mulţi bani vor avea însă după urma acestei chinuitoare sărăcii a poporului, ei nu vor scăpa de cea ce singuri şi-au căutat şi dorit.

In ţara românească mai sunt oameni ce nu se tem de Francmasonerie, nici de unealta sa Liga Naţiunilor, nici de banii jidanilor, nici de şef-vampirii partidelor politice.

Qui vivra, verra. Res, non verba ! (Cine va trăi, vă vedea. Fapte, nu vorbe !)

Cine-a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Şi neamul nemernicia!

Caftanul ne-a furat argintul,
Grâul, vitele, vestmântul
Şi am rămas săraci şi goi,
De latră câinii după noi.

Faceţi ca „Svastica Banatului" să se citească în straturi cât mai largi!
Sprijiniţi pe toate căile acţiunea noastră!

Neamul ales sau bieţii Jidani

de: **Ghiţă Observatoru**

(Continuarea 6-a)

Inainte de războiu, n'au avut oamenii atâta de furcă, cu paşapoartele. Dar numărul indezirabililor, agenţi de-ai ideilor celor mai decăzute, e aşa de mare, că paşapoartele sunt un rău absolut necesar.

Deputatul laburist **Kennedy**, publică în „**Refree**" din Londra, un articol pentru suprimarea paşapoartelor. **Barbu Ioneştii** s'au plâns „dija", la o lume întreagă, cum „**teroarea albă**" din România, nu liberează câteodată paşapoarte tuturor vagabonzilor. S'a sesizat deci presa mondială şi se cere suprimarea paşapoartelor. Procurori s'au găsit destui. **Panaitache Stârpituros**, din pricina aceluiaş paşaport nefast, va trebui să zdrânboane până se va mai găsi un Ministru de Interne în Tara Românească, care să-i permită întrarea în ţară, pentruca să agite spiritele şi să ne „**ancheteze**".

Ideologia lui Herzl ventilată prin creierul jidanilor materialişti ar fi ca să fie cetăţenii Palestinei, cu paşapoartele acestei ţări dar să stea stabiliţi numai în mijlocul goimilor. aşa de buni pentru jupuit. Să fie trataţi ca străini, când ar fi vorba să dea ceva pentru ţara pe care o secătuiesc; să fie deci sub protectoratul legilor internaţionale.

Ce păcat că guvernele Tării Româneşti nu i-au recunoscut pe jidani de mai mult timp ca fiind străini neamului şi sufletului românesc. Duşmanii interni sunt mult mai periculoşi decât cei externi. Mai marii noştri, sunt departe de a vedea pericolul. Sfinţind steagurile „voinicilor", cred poate c'au asigurat zilele de mâine? Poate pentru ei, pentru un partid dar nu pentru o ţară! La Tour-du-Pin rezumă astfel măsuri ce trebuiesc luate în ori ce stat creştin.

„Să nu trataţi pe jidani decât ca străini şi încă străini periculoşi".

„A cerceta şi lăpăda, toate greşelile filozofice, politice şi economice cu cari ne-au otrăvit.

„A reconstitui în ordinea politică cum şi 'n ordinea economiăc organele vieţii proprii, cari ne-or face independenţi de ei şi stăpâni la noi acasă".

Toate lucrurile acestea le găsiţi **mai sistematizate încă**, în programul „Ligii Apărării Naţionale Creştine". Apostolul ce conduce L. A. N. C. — vecinicul tânăr **Prof. A. C. Cuza** — o viaţă întreagă şi-a închinat-o marilor probleme naţionale. Marea Unire s'a înfăptuit prin sacrificii enorme. Urmaşii eroilor unde s'au ascuns? Cine va lua pe umeri păcatul cel greu, că mâine această ţară nu va fi a românilor? „De nu vom lupta contra pericolului jidovesc — vom peri ca naţiune"! Auzeam pe un jidan mai deunăzi la Viena — artistul de operetă, obraznicul Karl Farkas — spunând: „cu cât mai mult veţi lovi în capul jidanilor, cu atât se vor răspândi mai mult. Noi suntem ca şi carnea de tocat". Şi-atunci cum jidanii ni se înmulţesc, ce altceva s'ar putea aplica înafară de programul Ligii?

Să trecem acum la actul al 6-lea din „drama" lui Albert Londres. E dramă modernă, aşa că, să nu fiţi miraţi de toate ce vi se vor perinda sub ochi:

„**Cernovitz** este capitala Bucovinei, devenind românească, Cernovitz să numeşte azi **Cernăuţi**. (Mare filozofie N. Tr.). Acesta-i un oraş în vârf de munte. Ai ajunge mai repede în el cu avionul decât cu trenul, nu din cauza rapidităţii avionului, ci din cauza poziţiei oraşului care-i mai aproape de cer, decât de pământ.

Este un oraş care n'are frică. Pierdut în mijlocul pământului ai crede că-i un port la mare. Picioarele trebuie să vă fie bine înţepenite în ghete, pentru a nu poticni dinaintea spectacolului ce vi se oferă. Aici e Hamburgul fără Elba, sau Marsilia fără mare. Cernăuţii n'are apă, nici chiar o picătură, dar el posedă toate companiile de navigaţiune din lume.

Prima pe care am văzut-o a fost **Lloydul Sabando.** Două paracheboturi monstruoasă la capetele firmei, învitau pentru lungile călătorii. Eu crezui d'intâiu, că **Lloydul Sabando** era cam nebun. Mi-am continuat drumul, confundând un jidan, cu un ţăran moldovan. Apoi văzui la înălţimea unui etaj prim: **Nord deutscher-Lloyd = Bremen-America.** Mai departe: Hamburg-America—Linie. Voiam să întreb explicaţii dela un localnic. Firmele nu-mi lăsau timp. Una după alta apare: **Cunard-Linie** şi **Canadian Pacific.** De m'aţi fi văzut în acel moment, pentru a vă conserva o ideie despre unul încremenit. Nu erau ex-votouri ci birouri de cele frumoase, **Birouri di Voiag**, cu toate cele necesare pentru expedierea unui om, la capătul pământului. Apoi pictate deasupra valurilor atlantice. trei iniţiale enorme N. G. I.: **Navigaţiunea Generală Italiană; Royal Mail Line**, văzută ceva mai departe, nu m'a mai impresionat. Mergeam gândind că Franţa era totuş mai rezonabilă. Nu se înstalează companii de navigare în vârful unui munte, de unde nu se văd decât mări de gheţari. Bunul simţ îmi ziceam e într'adevăr calitatea ce stăpâneşte pe francezi. Dacă alte daruri ne scad din valoare, noi avem totuşi spiritul bun ne echilibrat. „Hop!" făcu Ben, care asculta monologul meu; şi-mi arătă cu degetul: **La transat compagnie francaise, Bresil, Argentine, Uruguay.**

Ceeace era mai curios. că **Biroul di voaig** ţinea afară mulţimea în frig, ca şi pasionaţii pentru **Manon** pe trotuarul Operei comice. Aceşti viitori voiajori ce rau oameni dela munte, cu cojoace şi cu căciuli ascuţite, din astrahan fals. Văzuţi din spate, semănau cu membrii Ku-Klux-Klani. Ruteni, rusneci moldoveni, visau plini de răbdare. dinaintea afişelor magnifice ale Canadei sau Argentinei. Afacerile mari nu trăiesc decât din bogăţie; mizeria a creiat aici aceste sucursale de companii de navigaţiune. Pământurile cari nu plătesc, umplă vapoarele.

Dinaintea **Atlanticului**, un jidan care-şi rodea mustaţa, contempla cu melancolie emigranţii fericiţi. Era un calic. Ben îl întrebă de pleacă şi el. Cu dosul palmei, întristat, jidanul alungă o speranţă aşa de frumoasă. Dar el nu se mişca. Avea înfăţişarea lui Charlot, văzând cum se îndepărtează circul.

(Va urma)

Maculatură de vânzare la Adm. ziarului

Jidanul bani mărunţi nu are.
Sărăcia lui: bancnota mare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Studenții și Franc-masoneria

de: **Romulus Damian**

Zece studenți național-creștini dovedind înalt sentiment de "iubire de Patrie“ și caldă „conștiință națională“ au pătruns cu forța în una din lojele franc-masone din București strada Lipscani No. 21. dacă nu se va fi mutat chiar a doua zi noaptea, lojă afiliată, și sub obediența, lojei mame din România "Marele Orient al României“ despre care am vorbit minuțios în studiul meu asupra Franc-masoreniei, apărut în acest ziar eminamente național, spunând că sediul central e în București strada Știrbei Vodă No. 23 la etajul I., deasupra locuinței jidanului Kraus, la stâlpii porții găsinduse, de ambele laturi, Steaua lui Israel în formă de Circlu și de triunghiu cu capul în jos, simbolul Diavolului.

Doi dintre acești studenți conduși la Polițe au dat cuvenitcle explicații apoi au fost puși în libertate.

Parchetul de Ilfov a deschis, la rândul său acțiune publică contra tuturor zece studenții acuzându-i cu: „violare de domiciliu, devastare, și amenințarea cu moartea, toate având ca scop mobil: Furtul.“

In fața acestor fapte se impune stăruitor următoarele trei întrebări concludente: 1. Se poate, sau nu, bucura Franc-masoneria de scutul legilor României? 2. Care e valoarea rațional-națională a acuzației Parchetului? și 3. Făcut-au bine sau nu stundenții în cauză?

In studiul meu am arătat documentat că Franc-masoneria e o asociație ocultă, cu caracter universal, condusă de supraconducători oculți și necunoscuți, că e condusă după ordinele guvernului spiritual al tuturor jidanilor depe globul pământenesc cunoscut sub denumirea de „SULHAN-ARUH“, că toate chestiunile financiare și economice de ordin politic sunt diriguite după conbinațiunile acestora cu concursul lojelor franc-masone și a marilor bancheri internaționali jidani, că scopul și menirea Franc-masoneriei e de a provoca revoluții și războaie între creștini prăbușindu-le statele spre a îi robi, că ea primește în sânul său sub masca „umanitarismului, carității filantropii“ etc. etc. persoane creștine de frunte, *supunându-le la cunoscutul jurnământ îngrozitor,* numai pentruca la spatele și sub ocrotirea acestor persoane creștine să-și poată continua această muncă criminală, chemată a înfăptui marele vis: *Stăpânirea tuturor bogățiilor lumii și aservirea tuturor popoarelor creștine.*

Am mai argumentat că zisul „Marele Orient din România“ lucrează sub obedienta „Marele Orient de Franța“ că primește ordine și directive politice din Paris, că e o „sucursală camuflată“ și că are raporturi si cu „Alianța israelită universală;“ cum și cu toate celelate loje franc-masone de rit pur jidănesc, ce funcționează sub denumirea: „B'nei Brith.“ Așadar în fața acestor fapte incontestabile e de prisos să mai insist asupra caracterului internațional pe care îl au lojele franc-masone și pe care dealtfel nu îl poate nega nimeni.

Odată stabilit acest fapt asupra organizației internationale a Franc-masoneriei resultă în mod destul de clar că *oricare Stat suverran nu poate tolera ca suprapusălui nicio organizație, nicio asociație, nicio concepție și nici un reflux asupra vieții sale naționale.*

Mintea sănătoasă ne spune că Statul suveran și național nu poate concepe ca funcționarii și militarii cari dețin nervii, pulsul și viața statului că asculte de sfaturile și ordinele acestei organizații internaționale numai de dragul pretextului că ministrii sunt membri săi. Funcțiunea de ministru în fața suveranității Statului și în ochii naționalismului, care sunt însăși viața și voința de a trăi a poporului, nu valorează nimic, mai ales că să știe că baza pe care stă un ministru e o un produs artificial al politicei de partid și al presei cointeresate.

Așa fiind Franc-masoneria nu se poate bucura de scutul legilor României și membrii ei, oricine ar fi din punct de vedere social, în ședințele discrete de loje fiind, dealtfel nici o lege nu permite ședințe discrete față de interesele vitale a suveranității statului, nu se pot bucura de garantarea neviolabilității domiciliului, cum nu se pot bucura nici de siguranța libertății și independentei individuale.

Față de aceste elementare expuneri am toată conăingerea că Parchetul de Ilfoc va perima acuzația față de toți studenții în causă chiar în fața domnilor jude cători ce vor da o nouă proba de suverenitate absolută asupra cauzei și de naționalism sacrosanct oricât de mult ar dori dl ministru al Justeției altfel, Dl. Grigori Junian avocat al Băncei Marmorosch Blank și Comp. și franc-mason și dsa.

Nu poate fi vorbâ nici de furt, deoarece studentii nu urmareau un furt ci o facere de dovadă cu dovezi zdrobitoare la mână asupra planurilor criminale a Franc-masoneriei fată de România.

Romulus Damian.

Numai peste hotare

Nu de mult s'a ținut la Paris (Franța), un concurs de dansurii naționale, la care au participat mai multe state europene, printre cari și România.

La acest concurs dansurile noastre naționale — prezentate așa cum sunt: frumoase, de nu te mai poți sătura privindu-le — au obținut premiul prim.

A trebuit ca dansurile noastre naționale — lăsate nouă ca un simbol național de strămoșii noștri, — să treacă peste hotare ca să fie cunoscute lumii, că la noi nu se mai văd, vizitatorii străini ce trec prin țară pe la noi, le văd tot pe ale lor.

Da, că la noi se văd numai cele moderne, întrebuințate de putregaiul societății, de criminalii și apașii marilor centre apusene, în cele mai defăimate taverne.

Acestea sunt la modă aici, ca orice marfă din comerț, importată nouă de fii lui Juda, — cei mai mari propagandiști de „moravuri“ din Europa — cu scopul să ne otrăvească tineretul.

Ați ascultat „Jazzband“-ul? un zgomot supărător, repetat în tacturi idioate, schioape, unde melodia o face doba mare, iar celelalte instrumente ce o acomponează, sună strident, se aseamănă cu bulgării de pământ cazuți peste un sicriu abia lăsat în mormânt, lugubră ca cântecul cucuvaei în miez de noapte.

La fel e și dansul: caraghios, obraznic și nesănătos, desvelește trupul în mod revoltător și scârbos! Nu există expresie mai murdară de dat tiparului, pentru aceste dansuri „moderne“.

Cât de mult ne doare când vedem tineretul nostru, că din zi ce trece mai mult își părăsește datinele strămoșești, în schimbul acestor otrăvurii.

Toate acestea se datoresc autorităților noastre, cari și-au lăsat ochii legați și urechile ostupate de fii lui Juda, de jidanii jigăriți, veniți de peste hotare, trimiși de dușmanii noștri să ne otrăvească tineretul.

S'ar părea, că depunem un zel exagerat pentru un caz izolat. Să nu fim însă rău înțeleși. Suntem pe marginea unei scrisori a unui bun creștin, adresată Consiliului Parochial, în care arată imoralitatea care s'a încuibat în sufletul tineretului nostru din cauza așa zisei „modă“, care nu-i decât curată otravă.

Nu ne folosim de această scrisoare pentru a scoate în evidență pe autorul ei, numele lui îl lăsăm la oporte, ci pentru a stărui asupra unui adevăr dureros: ne lipsește autoritatea și simțul realității, din care cauză tineretul a apucat pe un făgaș prăpăstios, spre imoralitate, care aduce după sine peirea.

Iată câteva pasagii din această bine îndreptățită scrisoare:

— „Fetele poartă părul tăiat scurt ca băeți, cu rochiile deasupra ghenunchilor, cu țigara în gură și practică imoralitatea cu știința, de multe ori cu voia părinților lor“.

— „Băeții dela cea mai fragedă vârstră frecventează cârciumile și cele mai defăimate localuri, cheltuind banii furați dela părinți sau defraudați, în anturăjul femeilor pierdute“.

— „Viața conjugală e zdruncinată, după 2—3 luni divorț“.

— „Tineretul de azi nu se mai căsătorește pentru că s'au desiluzionat de femei prin viața destrăbălată ce o duce“, amintind și de cele scrise de noi mai sus.

— „Să nu mai tolerăm dansurile moderne, imorale — zice el — să îndemnăm tineretul la horele noastre românești, cari n-au pereche 'n lume“.

Și cât de multă dreptate are, ce mare deosebire este între dansurile moderne și dansurile noastre naționale: armonioase și frumoase, pe cari trebuie să le vedem *numai peste hotare.*

L. Butoiu.

Vampirii din Caraș

de: **Romulus Damian**

Incă nici nu s'a recit bine scaunul de Deputat de Caraș, prin moartea preotului și scriitorului Mihail Gaspar, și deja s'au năpustit asupra sa o droaie de spoliatori din cluburile partidelor politice, ce trăiesc exclusive, din munca și sudoarea poporului.

Liberalii au scos scaunul la licitație de club. Cine oferă mai multă muncă de servilism față de Șef, Vintilă Brătianu, cine dovedește mai multă sârguință de conrupere de suflete și de destrăbălare de caractere pentru carul vicesefului I. G. Duca, vestit fabricant de făgăduieli și francmason de Paie, și cine e mai tare la pungă pe care trebue s'o golească în Cassa partidului contra **„Dovadă“** că i se dă voie să jupoaie cum îi place pe oameni dacă îl vor fi ales, acela e proclamat de candidat liberal.

La averescani să dă luptă pe viață și pe moarte între flămânzii cocoși-șefi ai județului. Goldiștii se bat în cap cu oamenii d-lui Goga, cerând locul pentru ei. Gogiștii nelăsându-se țipă că ei fiind mai vechi în partid, lor li se cuvine scaunul de Deputat iar grupul al treilea invocând pretextul că și unii și alții făcând parte din partidul d-lui general Averescu, acest scaun trebue ocupat de un averescan veritabil, adică de un om cu stomacul și cu buzunarele în județul Caraș și cu capul în fundul pantalonilor lui Grozá Peter, fost ministru de afaceri cu Tischler Mor, Strul Itzig și Feinsilber Náthán.

In rândurile național-țărăniștilor spumegă dorul făgăduielilor și saltă cazanul minciunilor văzând iar sosit timpul să spună că Soarele va răsări numai pentru Caraseni, că Luna va lumina numai pentru ei că pe râul Caraș va curge numai lapte, că din Pomi vor cădea cârnați fripți și Păsări de aur, că din munții plugarilor, dați prin tot felul de hoții și mișelii, a tuturor partidelor politice, jupânului baron Rothschild scroafă jidovească internațională, — vor răsări, cu duiumul, grămezi de aur, că pe câmpuri va curge miere că Mările se vor muta în județul Caraș, că vânturile vor sufla după voia oamenilor, că femeile se vor putea face bărbați și bărbații femei, că grânele se vor coace singure, că Raiul se va muta la Oravița și că tot ce își doresc Carașenii se vor îndeplini la Luna cailor iată ni numai așa de dorul și de dragul d-lui Iuliu Maniu, care s'a dovedit, de când e la cârmă, de om „drept“ când doarme, și de om cumsecade și de treabă când mănâncă.

Nu mă îndoesc că în fața acestor vampiri stă azi conștiința sănătoasă a plugarilor vrednici din județul Caraș, conștiință ce, fiind câștigată din proprie experiență față de toate partidele politice, le spune lămurit:

„Nu ne mai trebue partide politice. A fost destul cu minciuna și înșelăciunea. Ne-am săturat de partidele politice!“

Pentru o trupă de teatru românesc în Timișoara

Publicul românesc din Timișoara s'a întrunit în sala fostului teatru și a cerut înființarea unui teatru românesc.

In numărul viitor vom reveni pe larg asupra acestei probleme, de prezent în lipsă de spațiu publicăm numai moțiunea votată:

MOTIUNE.

Studențimea Română din Banat convocând astăzi Joi 19 Decembrie 1929 în Timișoara pe toți bunii români pentru a discuta și delibera asupra înființărei unui Teatru Românesc în inima Banatului.

In urma propunerilor și discuțiunilor urmate,

Constată că Banatul este singura provincie romînească lipsită de un Teatru Național.

Constată cu mâhnire deasemeni că din 250 spectacole ce au avut loc în anul 1929 pe scena teatrului comunal din Timișoara pentru care s'a cheltuit 50.000.000 numai 16 spectacole au fost date de trupe românești.

Ca deși populațiunea Șvăbească este în părți egale cu cea Românească în Timiș-Torontal, din cele 250 reprezentații date la teatrul comunal în anul 1929, numai 25 au fost ale trupelor germane, iar 200 spectacole au fost ale trupei maghiare și 14 ale trupelor ovreești.

Constată că în timp ce Teatrul Național din Cernăuți este subvețional cu 5 milioane, Teatrul Național din Chișinău cu 5 milioane, Teatrul Național din Iași cu 6 milioane, Teatrul Național din Craiova cu 6 milioane și teatrul Național din Cluj cu 25 milioane,— la întemeierea Teatrului Românesc din Timișoara nu se gândește nimeni.

Banatul care are una din cele mai vechi tradiții artistice cum este Teatrul din Oravița ce datează de pe timpul Mariei Therezia are dreptul să râvnească în tocmai ca și Bucovina, Basarabia și Ardealul la un Teatru al său stabil după 11 ani de la Unire.

Studențimea română din capitala Banatului precum și toată suflarea românească din această bogată regiune care varsă anual aproape 4 milioane drept taxă de spectacole spre a alimenta budgetul artistic de 100 milioane alocat Ministerului Artelor, socotește că a sosit vremea, ca și Banatul să-și aibă un teatru al său stabil.

Dacă față de cele 8 ziare cotidiane minoritare ce apar în Timișoara cu un tiraj zilnic de circa 60.000 exemplare, noi românii nu putem opune nici un cotidian românesc — singurul loc de reuniune, de înălțarea sufletească, de cultivare a minții și a inimii rămâne Teatrul Național pe care îl dorim.

Timișoara fiind un puternic centru cultural minoritar așezat lângă frontiera ungară și fiind un mozaic de naționalități, ar putea avea și o operă sau operetă mixtă care ar corespunde menirei culturale a Statului în acest colț de țară, căci pe teren muzical toți cetățenii leali s'ar putea întâlni spre ași apropia și înălța sufletele.

Banatul care este patria corurilor și a fanfarelor având peste 300 coruri și 268 famfare, posedă și rezervoriul cel mai generos de cântăreți și compozitori care ni-au încântat și cari fac fala neamului, precum este Grozavescu, Barbu, Olariu Vidu, Brădiceanu, Drăgoi și alții.

Așa dar, un bogat material vocal și valori artistice destule din care opera și opereta să-și recruteze elementele de care are nevoie.

Pe terenul acesta muzical s'ar întâlni de o potrivă toate tendințele centrifugale din Banat și cu o pricepută conducere am reuși în scurtă vreme să realizăm unul din marele deziderate ale neamului întreg în ceasul de față: **Unificarea Sufletească** de care avem atâta nevoe pentru consolidarea țărei.

In acest scop și pentru traducerea în fapt de îndată, chiar în pragul anului 1930, a deziderateelor de mai sus, începând cu întemeerea Teatrului Românesc din Banat, cerem consiliului Comunal din Timișoara Prefecturei de județ din Timiș-Torontal și Ministerului Artelor din București, să înscrie în budget suma de 10 milioane de care este nevoe pentru realizarea unei atari opere, pe cât de măreță pe atât de necesare.

Batjocora celor 16 reprezentații românești din anul 1929 față de cele 200 ale trupei maghiare, nu mai poate fi sub nici un chip tolerată.

Autoritățile de mai sus sunt rugate să mediteze serios asupra traducerei în fapt a Teatrului Românesc din Banat.

Studențimea Română din Timișoaar nu va dezarma și suflarea românească conștientă din Banat nu se va odihni, până ce nu va avea un Teatru Românesc în Bănat.

Până atunci mobilizăm toate energiile românești conștiente și le chemăm la luptă.

Vrem Teatru Românesc!

INFORMATIUNI

Dorim sărbători fericite tuturor cetitorilor și prietinilor noștri.

Concertul marei pianiste române Ana Voileanu-Nicoara. In ciuda indiferenței unui anumit public căreia îi place să se afișeze ca singurii pricepători și protectori ai artei muzicale, și care de data aceasta pare că ținea dinadins se demonstreze cu ab-

Biblioteca Centrală University Library Cluj

senţa sa dela concertele româneşti crezând poate că elementul românesc nu va putea se susţină un concertist român, artiştii noştri nu se dau înapoi ci înfruntă cu bărbăţie lupta declarată. Din această ambiţie arta nu are decât de câştigat, iar cei cari în adevăr iubesc muzica, nu pot avea decât regrete lipsind dela concertele de elită, cum era concertele măestrului Enescu iar mai recent acel al marei pianiste romînce D-na Ana Voileanu-Nicoară. Deocamdată atât pentru evreii din Timişoara! Iar pentru români nu am alta de spus, decât se repet ceace am accentuat-o mereu; în interesul artei şi al demnităţii noastre naţionale avem datoria să sprijinim cel puţin cu prezenţa noastră şi să apreciem cu propriile noastre cunoştinţe valoarea artistică a manifestaţiunilor culturale româneşti. Prea ne-am condus şi ne conducem de certificatele străinilor cari nu sunt prea binevoitoare decâteori e vorba de un român, — chiar un geniu universal recunoscut se fie acela (cazul Enescu etc.) Ne-am putut convinge în nenumerate rânduri.

Marea artistă romîncă Ana Voileanu-Nicoară ne-a oferit pentru seara zilei de 14 Dec. un splendid concert de piano în Sala Cercului Militar în faţa unui public foarte distins, — cu un copios program în care clasicul alterna cu modernul. Clasicul era reprezentat prin câteva Praeludii şi Fugi de Bach, „Clavierul binetemperat" al genialului cantor din Eisenach a găsit în Dna Voileanu o profundă înţelegătoare, recunoscută şi de centrele muzicale cele mai exigente ale occidentnlui (Berlin, Leipzig etc.) manifestând Dna Voileanu pentru acest stil în general o predilecţie deosebită.

Tot aşa admirabil ca adâncire şi stil Sonata de Beethoven cât şi Fantesiile din Kreisleriana romanticului Schumann.

Modernul era reprezentat prin o delicioasă sonatină scrisă în stil românesc de tinerul compozitor ardelean Prof. Martian Negrea dovedind că şi muzica românească este susceptibilă pentru curentul modernist în tot ce are bun, subtil şi delicat acest curent.

Publicul a serbătorit călduros ilustra artistă cu ropote de aplauze, flori şi o splendidă coroană de lauri, silindu-o se mai acorde cu supliment un Intermezzo de Brahms. **Florestan.**

Specula cu chibrituri. Debitanţii dela sate se plâng, că în luna aceasta nu au primit chibrite spre vinzare dela Depozitul R. M. S. din Timişoara.

Se vede, că o parte de debitanţi au cumpărat toate chibritele cu scopul de a le specula în luna viitoare, când preţul lor va fi mai mare.

Ar fi bine, dacă dl. inspector R. M. S. ar lua notă de acest lucru şi ar controla, ce se face cu chibritele ce au fost cumparate de anumiţi debitanţi. în valoare de zeci de mii lei. Să se controleze aceşti domni şi în cazul, că s-ar afla vinovaţi, să fie pedepsiţi în mod exemplar, prin detragerea autorizatiei de vinzare a produselor R. M. S.

O frumoasă initiativă. D-na Dr. Maria Popovici, din Timişoara a publicat în revista „Viaţa Medicală" un interesant şi important articol asupra specializării medicilor în medicina industrială.

In străinătate funcţionează o seamă de medici specializaţi în aceasta ramură medicală, care dau sfaturi muncitorilor din fabrici asupra igienei meseriei lor şi examinează pe fie care în parte, pentru al constata de apt pentru meseria cărei se consacră.

Este o propunere şi o initiativă frumoasă, care se recomanda, ministerului munci să o realizeze cât mai curând, în interesul sanitar al muncitorimei de toate categoriile.

Nici un ac dela jidan!

Unde ajung ţăranii cu „partidele". La Alba Iulia a avut loc un congres al partidului liberal. Un grup de ţăranii liberăli s-au întâlnit cu o ceată de „voinici" şi bătaia a fost gata. S-au tras şi focuri de revolver. Un ţăran a fost înpuşcat prin cap, altul prin mână, mulţi s-au ales cu răni periculoase.

Iată unde ajung ţăranii românii. dacă se bagă de slugi la „partide:" să bat şi se ucid ei de ei. Ce rost are aceasta prostie dobitoceană?

Cei „cuminţi", cari îşi adună milioane, în mod necinstit, prin partide, stau la adăpost. Ei nu se bat între ei, Numai ţăranii înşelaţi şi jefuiţi şi de unii şi de alţii, ei sunt "proştii", cari îşi ţin pielea la bătaie.

Ar fi timpul să se trezească ţărănimea noastră din zăpăceală şi proştie şi să caute să-şi apere numai interesele lor plugăreşti. Să nu se bage de slugă lă dârlugă.

Moriţ Leibovici zis Barbu Ionescu, jidanul din apropierea principelui Carol, s-a declarat în stare de faliment.

Cetiţi şi răspândiţi

„Svastica Banatului"

Din viaţa satelor noastre

Hitiaş. In ziua de 4 Decemvrie, a venit dl judecător în aceasta comună, cu scopul să afie dorinţele populaţiei asupra reformei agrare.

De judecător Micu a ascultat plângerile plugarilor. In faţa D-Sale s'au prezentat şi avocatul jidan Scheinrich şi Neu Lipot, din Buziaş, rugându-l să dea 32 jugh. pământ expropiat pentru sesie parohială rabinului din Buziaş, apoi 10 jugh. sesie bisericească şi 5 jugh. pentru cantorul sinagogei din Buziaş. Jidanii au cerut acest pământ pe motivul, că 60% dintre oaspeţii balneari, ce vara vin la Buziaş, sunt jidani şi sinagoga ar avea nevoie de acest pământ.

Cererea jidanilor a revoltat populaţia ţărănească. în sânul cărei se află mulţi plugari omişi din tabloul împroprietăriţilor şi pe foştii voluntari, cari au adus jertfe pe altarul neamului, când jidanii nu au făcut nimic în folosul ţării.

Pretenţia harhărilor din Buziaş este nemai pomenită.

Doar nu ar avea de gând gheşeftarii să se apuce de plugărit, când nu se ocupă nici unul de aceasta meserie.

Să ia jidanii pământul din faţa plugărilor noştri, ar fi prea mult.

Nu credem, să fie autoritate românească, care să aprobe acest lucru.

Săvârşin. Ca român îmi ţin de datorinţă a strage atenţiunea autorităţilor superioare de marile nedreptăţi săvârşite de unii subalterni la C. F. R. Astăzi in scumpa noastră Patrie sub guvernul "dreptăţii" al D-lui Maniu, minoritarilor li-se dă întaetatea, chiar cu riscul de a săvârşî nedreptăţi nenorocind pe adevăraţii fii ai acestei ţări cari azi după un deceniu dela Unire, nu au posibilitatea de a se împărtăşi de dreptate, care pentru ei pare a fi disparut. Printre multele cazuri amintesc unul care merită mai multă atenţiune. E cazul unui bun român, care funcţiona ca impiegat de mişcare în gara Săvârşin jud. Arad. Cu toate că Sâvârşinul e comună cosmopolită, viespar de Şovinism maghiar, i-a fost sortit ca şi conducerea ţării să o aibă tot fii ai lui Arpad, (sau ai lui Iuda) cari disprefuesc tot ce este românesc. Şi aici în mijlocul acestor arpadieni a rătăcit un biet românaş ca împiegat de mişcare, care într'adevăr îşi făcea conştiincios datoria. Nesimţindu-se bine dl-şef de gară având şi un român alături ea, şi neputând trata diferite chestiuni cu ceialalţi în prezenţa lui, a facut mai multe demersuri pentru transferarea lui, pânăcând în fine i-a reuşit să inducă autorităţile în eroare, obţinând transferarea numitului împiegat. In locul acestuia a fost numit un oare care Gall, care şi-a permis în plin public să spună că "Dacă aşi şti că exista in mine o coasta de roman, aşi aruncă-o câinilor"! Şi ca răsplată a fost numit împiegat în locul celui transferat. Ne doare foarte mult ca români, că in gara Săvârşin unde se şimţea neceşitatea unui român, este numit un ungur nerusinat, dându-şe întâetatea. Şi iată cum un român este desconsiderat în propria lui ţară. Oare până când vor mai continua aceste lucruri în ţara noastră? Rugăm autorităţile competente a avea în vedere interesele naţionale, şi a lasa la o parte cele personale. **Horea I. Vişoiu,** stud.

Tramvaiele comunale Timişoara.

PUBLICAŢIUNE.

Aducem la cunoştinţa On. public, că în conformitate cu decisiunea Delegaţiei Permanente cu începerea de 1 Ianuarie 1930 să ridică tariful de transport a călătorilor după cum urmează:

A. Bilete.

Biletele de 3 Lei vor fi Lei 4.
Biletele de 4 Lei vor fi Lei 5.
Biletele de 5 Lei vor fi Lei 6.
Biletele de 6 Lei vor fi Lei 7.
Biletele cu taxa veche — până la epuisarea stocului — se vor vinde de încasatori după tariful ridicat.

B. Abonamente cu călătorii limitate.

1. Funcţionarii Primăriei:

Cu 2 călătorii în loc de Lei 90 va fi Lei 110.
Cu 2 călătorii Fratelia—Fabrică—Mehala în loc de Lei 115 va fi Lei 140.
Cu 4 călătorii în loc de Lei 125 va fi Lei 155.
Cu 4 călătorii Fratelia—Fabrică—Mehala în loc de Lei 155 va fi Lei 190.

2. Elevi, militari şi ang. statului.

Cu 2 călătorii Fratelia—Mehala—Fabrică în loc de Lei 115 va fi Lei 190.
Cu 4 călătorii în loc de Lei 200 va fi Lei 250.
Cu 4 cătătorii Fratelia—Mehala—Fabrică în loc de Lei 250 va fi Lei 310.

3. Angajaţi particulari:

Cu 2 călătorii în loc de Lei 160 va fi Lei 200.
Cu 2 călătorii Fratelia—Mehala—Fabrică în loc de Lei 200
Cu 4 călătorii în olc de Lei 290 va fi Lei 360.
Cu 4 cătătorii Fratelia—Mehala—Fabrică în loc de Lei 360 va fi Lei 450.

C. Abonamente cu călătorii nelimitate.

Abonamente de 400 Lei se ridică la Lei 500.
Abonamente de 500 Lei se ridică la Lei 625.
Abonamente de 600 Lei se ridică la Lei 750.
Abonamente de 750 Lei se ridică la Lei 930.

(1747) Direcţiunea Tramvaielor Comunale Timişoara

Mica Publicitate

Caut serviciu de servitor de birou, la bancă. birou particular, întreprindere etc. Adresa la Administraţia gazetei.

Corpul Port. Trib. Timiş-Tor.

No. 1700|1929.

PUBLICATIUNE DE LICITATIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţa publică, că in urma decisului cu Nr. G. 2961|1929, a Judecătorlei Urbane II. Timişoara, in favorul lui Iosif Weindörfer repr. prin avocatul Dr. Aurel Anuica din Timişoara, pentru suma de 4770 lei capitnl, 12% intercse dela 24. Nov. 1927, pentru 1573 lei 50 bani, spese deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, precum în favorul Bancii „Hermes" diu Timişoara, repr. prin avocatul Dr. A. Klein din Timişoara. pentru 7150 lei capital şi acc. se fixează termen spre efectuarea licitaţiei pe ziua de 28 Decemvrie 1929, ora 11 in Timişoara IV. Str. Mincea Vodă Nr. 3, pe când ăi unde se vor vinde, prin licitaţie obiectele sequestnte şi anume: mobile de casă, preţuite in 12.400 lei.

Timişoara, la 14 Dec. 1929.

Indiscifrabil.
portarel.

Comisiunea interimară Chizdia.

No. 1159|1929.

PUBLICAŢIUNE.

Se aduce la cunoştinţă că in ziua de 30 Decemvrie 1929 oarele 11 a. m. se va ţinea licitaţie publică in localul Primăriei Chizdia, pentru furnizarea imprimatelor, registrelor şi unelte de scris pe seama Notariatului pe anul 1930.

La oara 12 se va ţinea licitatie publică pentru furnizarea gazului pentru iluminatul atrăzilor. Iocalului Primăriei, locuinţa Notarului, ete.

La oara 15 se va ţinea licitaţie publică pentru fnrnizarea 3600 Kgr. oăăs 600 Kg. orz şi 600 Kg. porumb pe aeama reproducătorilor masculi.

Condiţiunile se pot vecea in biroul Primăriei Chizdia in oarele de servtciu. Licitaţ-a se va face in condiţiunile Art. 72-83 din Legea Contabilităţii publice, Ofertele serise. timbiate şi sigitate se vor inainta cel mai tvrzin pânv la data şi oara fixată.

Să cere a se menţiona in oferiâ că concurenţii cunosc toate condiţiile.

Chizdia, la 10 Decemvrie 1929.

Gheorghe Todan notar. **Jivarici** presedinte.

Comisiunea interimarâ Chizdia.

No. 1168|1929.

PUBLICAŢIE.

Se aduce la cunoştinţă că in ziua de 30 Decemvrie 1929 oare 10 a. m. se va ţinea licitaţie publică in localul Primăriei Chizdia pentru darea îu arândă a cărăuşitului comunal pe anul 1930.

Condiţiunile se pot vedea in biroul Primăriei in oarele de serviciu.

Licitâţia se va face in conformitate cu art. 72-82 din Legea Contabilităţii publice.

Ofertele scrise, timbrate, şi sigilate se vor inainta cel mai târziu până la data şi oara fixată mai sus.

Se va menţiona că concurenţii cunosc toate condiţiunile.

Chizdia, la 10 Decemvrie 1929

Gheorghe Todan notar. **Jivarici** primar.

Judecătoria Urbană Timişoara Secţia Cărţii Funduare.

No. 10036/1929. cf.

EXTRACT DIN PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

In cauza de executare pornită de următoarea firmă **Turul fabrică de ghete s. p. a.** contra următului **Mihai Gondi** la cererea urmăritei Judecătoria ordonă Licitaţiunea execuţională noă în baza §§ 144, 147 şi 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului pe numele lui Iosif Vereb şi soţia în cf. a comunei Timişoara fabrică din circumscripţia Judecătoriei urbană No. 224 prot. cf. A 1 No. top. 246 cu casa Nr. 243 în preţul de esclamare 168.000 Lei cu menţinerea în vigoare a uzufructului intabulat sub C 1 în favoarea lui soţia Iosid Stoba n. Amalia Monyack pentru încasarea creanţei de 31444 Lei bani cap. interese pentru spese de 600 Lei bani fixate acum pentru cererea de licitaţiune.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de **3 luna Ianuarie 1930 ora 9** în Palatul Dicasterial parter uşa No. 11—12. Imobilul ce fi licitat nu fi vândut pe un preţ mai mic de jumătate din preţul de trigare. Cei cari doresc să licitezo sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din preţul de strigare drept garanţie în numerar sau în efecte de cauţie socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881 sau să predea aceluiaşi delegat chitanţa constatând depunerea judecătoreşte prealabilă a garanţiei şi să semneze condiţiunile de licitaţie (§ 147, 150, 170 legea LX 1881 § 21 legea XL 1908). Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preţ mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanţia fixată conf. procentului preţului de strigare la aceiaşi parte procentuală a preţului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908). (1600)

Timişoara, la 12 Aprilie 1929.

Dr. Fiala m. p. judecător. Pentru conformitate grefier **Zivanovici.**

Fotografiaţi-Vă în atelierul Petrovits
Timişoara-Fabrică, Str. Dacilor 11-13
Modern! Preţuri eftine! Poze elegante!
Cele mai frumoase cadouri de Crăciun şi anul nou. - Execută artistic măriri după fotografii vechi.
Atelierul e deschis până la ora 8 seara şi fotografiază la lumină electrică. (1736)

CINEMA:
CETATE: 25, 26 şi 27 Dec. - APOLLO: 28, 29 şi 30 Dec.
CONCORDIA: 1 Ianuarie
DELIR
Un pasionat roman de dragoste din înalta aristocraţie engleze. O femeie victimă a dragostei neputând avea bărbatul pe care-l iubeşte, se dă tuturor. Un film grandios.
In rolurile principale:
Greta Garbo, John Gilbert, Dorothy Sebastian.
Monopol: Metro-Goldwyn Oradea.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA" Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj